17 Οκτωβρίου 2025

Χαιρετισμός του Αρχιεπισκόπου Γεωργίου στην εκδήλωση “Κύπρος: Φάρος Πίστης και Ελευθερίας. Τιμώντας τους ήρωες της Μεσαορίας”

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος απηύθυνε χαιρετισμό στην εκδήλωση των κατεχομένων ενοριών και κοινοτήτων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου με τίτλο «Κύπρος: Φάρος Πίστης και Ελευθερίας – Τιμώντας τους ήρωες της Μεσαορίας, ΕΟΚΑ 1955-1959», που πραγματοποιήθηκε, χθες, στην πλατεία του Καθεδρικού Ναού Αποστόλου Βαρνάβα. «Η ελευθερία και η πίστη παραμένουν αδιαπραγμάτευτες αξίες που ενώνουν το έθνος και εμπνέουν τις νεότερες γενιές», τόνισε μεταξύ άλλων.

Η εκδήλωση ήταν αφιερωμένη στους αγωνιστές της ΕΟΚΑ από την περιοχή της

Μεσαορίας, καθώς και στους 108 ήρωες που θυσιάστηκαν για την ελευθερία της πατρίδας κατά τον αγώνα της ΕΟΚΑ 1955–1959. Το γεγονός συγκέντρωσε πλήθος κόσμου, εκπροσώπους της πολιτείας, της Εκκλησίας, οργανωμένων συνόλων, καθώς και συγγενείς των ηρώων.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο εκπρόσωπος της Α.Ε. του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας**, δρ. Νικόλας Ιωαννίδης**, Υφυπουργός Μετανάστευσης και Διεθνούς Προστασίας. Χαιρετισμό απηύθυναν και ο εκπρόσωπος του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ακολούθως, μίλησε ο **Δρ. Νίκος Ορφανίδης**, ο οποίος μέσα από μια εμπνευσμένη ομιλία αναφέρθηκε στη θυσία και το ήθος των αγωνιστών της ΕΟΚΑ, αναδεικνύοντας το παράδειγμά τους ως «αιώνιο φάρο πίστης, ελπίδας και αντίστασης». Το καλωσόρισμα εκ μέρους του Γραφείου Ενημερώσεως και Επικοινωνίας της Εκκλησίας της Κύπρου έκανε ο κ. **Παναγιώτης Καπαρής,** δημοσιογράφος από τη Λύση. Στη συνέχεια, τρεις Εκκλησιαστικοί Επίτροποι και αγωνιστές του 1955–1959 (Ελένη Χριστοφορίου, Ανδρέας Μεϊμαρίδης και Ανδρέας Τοφιάς) μοιράστηκαν ζωντανές μαρτυρίες, συγκινώντας βαθιά το κοινό.

Το καλλιτεχνικό μέρος της εκδήλωσης περιλάμβανε το θεατρικό έργο του Ανδρέα Κουκίδη, «Το Τελευταίο Φεγγάρι». Το έργο παρουσιάστηκε σε μορφή Θεατρικού Αναλογίου από τη Θεατρική Ομάδα «Αντι-Δρώντες», με επικεφαλής τον κ. Βασίλη Χατζηστυλλή.

Το κοινό καταχειροκρότησε τους ηθοποιούς για την ζωντανή αναπαράσταση των τελευταίων 48 ωρών των μελλοθανάτων της αγχόνης. Το θεατρικό πλαισιώθηκε μουσικά από τον χορό ιεροψαλτών της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου «Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός», τη Γυναικεία Χορωδία «Άγιος Ιωάννης», καθώς και το μουσικό σχήμα «Ηδύμελπον».

Οι παρευρισκόμενοι ανανέωσαν το χρέος μνήμης και τιμής προς όλους όσοι θυσιάστηκαν για την ελευθερία της Κύπρου.

Η πρωτοβουλία εντάσσεται στο πλαίσιο των εκδηλώσεων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου και των Κατεχόμενων Ενοριών Διαμερίσματος Μεσαορίας, με τη στήριξη χορηγών και φίλων.

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Χαιρετίζω με ιδιαίτερη συγκίνηση την αποψινή εκδήλωση που είναι αφιερωμένη στους ήρωες της Μεσαορίας και γενικότερα στον απελευθερωτικό αγώνα της Κύπρου, τον αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-59, που συνιστά την κορυφαία στιγμή της Ιστορίας του Κυπριακού Ελληνισμού.

Η ένοπλη εξέγερση είναι, ίσως, ο μοναδικός δρόμος που έχουν να ακολουθήσουν οι υπόδουλοι λαοί που διεκδικούν την ελευθερία τους. Αυτό συνέβη και στη δική μας περίπτωση. Η απόκτηση της ελευθερίας μας από τους Άγγλους δεν ήταν εύκολη, αθώα, ή αναίμακτη υπόθεση. Απαιτούσε ένοπλο αγώνα εναντίον μιας πανίσχυρης αυτοκρατορίας, η οποία παρόλο που με τις εξεγέρσεις πολλών άλλων λαών, μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο, είχε αρχίσει να παρακμάζει, διέθετε εγκαθιδρυμένη εξουσία, οργάνωση και στρατιωτικές δυνάμεις μη συγκρίσιμες προς τις δυνάμεις που θα μπορούσαμε να αντιπαραθέσουμε.

Γι’ αυτό και χρειαζόταν η συμμετοχή όλου του λαού στον ξεσηκωμό. Οι λίγοι ένοπλοι αντάρτες δεν θα μπορούσαν να εξαναγκάσουν τη Μ. Βρετανία σε συνθηκολόγηση, αν δεν είχαν στο πλευρό τους όλο τον Κυπριακό λαό. Και στην περιοχή της Μεσαορίας, νέοι, γέροι, γυναίκες, παιδιά, συμμετείχαν σ’ εκείνο τον ηρωικό αγώνα. Μπορεί η Μεσαορία να μη διέθετε τα γεωγραφικά πλεονεκτήματα των ορεινών περιοχών για έναν ανταρτοπόλεμο, υπήρξαν, όμως πολλά άλλα είδη

αγώνα που μπορούσαν να βοηθήσουν όσους μάχονταν στην πρώτη γραμμή. Το μαρτυρούν οι ήρωες, οι συλληφθέντες, οι βασανισθέντες, τα ανδραγαθήματα της περιοχής. Ήταν βέβαια και πολλοί με καταγωγή τη Μεσαορία που πολέμησαν σε άλλες περιοχές, όπως κι ο Σπύρος Χατζηγιακουμής που ιδιαίτερα τιμούμε απόψε.

Μα και ποιος παραγνωρίζει ότι ο μεγαλύτερος ήρωας του αγώνα μας, ο Γρηγόρης Αυξεντίου είχε καταγωγή από τη Μεσαορία, την ηρωοτόκο Λύση; Κι άλλοι πολλοί.

Ο αγώνας της ΕΟΚΑ, είπαμε πολλές φορές κατά την επετειακή φετινή χρονιά, βρίσκεται στην πιο ψηλή κορυφή της Ιστορίας μας. Απ' εκεί μπορούμε να αγναντεύσουμε την πορεία του Κυπριακού Ελληνισμού μέσα στα περασμένα. Να σταθούμε, χωρίς ντροπή ή αίσθημα κατωτερότητας, μπροστά στις άλλες κορυφές της ελληνικής ζωής, που θ' αντικρύσουμε από εκεί ψηλά. Να δούμε απ' εκεί τον Μαραθώνα, τις Θερμοπύλες, τη Σαλαμίνα, το 1821. Να χαιρετίσουμε απ' εκεί τον Αισχύλο, τον Ηράκλειο, τον Παλαιολόγο, τον Εθνομάρτυρα Κυπριανό, χωρίς να νιώθουμε μειονεκτικά, χωρίς να μας ταπεινώνει ο μεγάλος και ιερός ίσκιος τους. Διότι, όπως και τότε, έτσι και τώρα, περισσότερο τώρα, οι Έλληνες της Κύπρου προτίμησαν αντί ζωής χωρίς ελευθερία, τον θάνατο.

Τριανταπέντε ελληνικοί κυπριακοί αιώνες και πέραν των εκατόν αδιάλειπτων ελληνικών κυπριακών γενεών, με θυσίες ανυπέρβλητες, εθνική αντοχή και καρτερία, αντίσταση σε πιέσεις και εξανδραποδισμούς, και με το βλέμμα πάντα στραμμένο στην Ελλάδα, προετοίμαζαν τη μεγαλειώδη εξόρμηση του 1955. Πολλοί πέθαναν με το όραμα και την προσμονή της. Κι ήταν, χωρίς αμφιβολία, ιδιαίτερα ευλογημένοι από τον Θεό εκείνοι, που η χρονική στιγμή της επίγειας παρουσίας τους και η ηλικία τους, τους επέτρεψαν να δουν εκείνα που πολλοί, πριν απ' αυτούς, κατά την εκκλησιαστική μας γλώσσα, «επεθύμησαν ιδείν και ουκ είδον». Μπροστά σ' αυτούς που άκουσαν ευκρινώς τον απόηχο αυτών των 35 αιώνων της ελληνικής μας Ιστορίας και αισθάνθηκαν την υποχρέωσή τους απέναντι σε τόσες γενεές που προηγήθηκαν, σ' αυτούς που συνομίλησαν με τον Ονήσιλλο, τον Ευαγόρα, τον Αρχιεπίσκοπο Κυπριανό και τους άλλους προγόνους, σ' αυτούς που για τέσσερα χρόνια σκιρτούσαν στη σκέψη ότι όσα εκείνοι, οι πρόγονοί τους, «εγεύοντο κατ' όναρ», αξιώνονταν αυτοί να τα βλέπουν «καθ' ύπαρ», υποκλινόμαστε ευλαβώς και κατά χρέος.

Στα τέσσερα μεγαλειώδη χρόνια του επικού εκείνου αγώνα, από το 1955 μέχρι το 1959, ζωντάνεψαν όλα τα προηγούμενα επιτεύγματα της φυλής στα πρόσωπα των νέων ηρώων. Ήταν απόδειξη της συνέχειας της φυλής.

Ο Αυξεντίου στον Μαχαιρά πολέμησε μόνος, για 9 ολόκληρες ώρες, μ' έναν ολάκερο στρατό. Στο κάλεσμα των Άγγλων να παραδοθεί, απάντησε όπως κι ο

Λεωνίδας: «Μολών λαβέ». Μη μπορώντας οι «πολιτισμένοι» Άγγλοι να τον συλλάβουν, ή να τον σκοτώσουν πολεμώντας αντρίκεια, τον έκαψαν, περιλούοντας με βενζίνη και πυρπολώντας το κρησφύγετό του.

Στον αχυρώνα του Λιοπετρίου τέσσερις ήρωες, ο Φώτης Πίττας, ο Κάρυος, ο Σαμάρας και ο Παπακυριακού, πολεμώντας σαν λιοντάρια αναβιώνουν το Χάνι της Γραβιάς. Κι όταν τους τέλειωσαν τα πολεμοφόδια δεν παραδόθηκαν. Επεχείρησαν ηρωϊκή έξοδο, πέφτοντας νεκροί από τα πυρά των Άγγλων.

Στο Δίκωμο, ο Κυριάκος Μάτσης ενσαρκώνει τον Παλαιολόγο. Αρνείται τον συμβιβασμό. «Ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα αλλά περί αρετής», ήταν η απάντησή του σε δελεαστική προσφορά για προδοσία. Οι Άγγλοι τον σκοτώνουν ανατινάσσοντας το κρησφύγετό του.

Στην Πάφο, ένας έφηβος ποιητής, ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης αφήνει τα μαθητικά θρανία κι ανεβαίνει αντάρτης στο βουνό. Εφαρμόζει έμπρακτα τους στίχους, που ο ίδιος έγραψε προηγουμένως: «Θα πάρω μιαν ανηφοριά, θα πάρω μονοπάτια, να βρω τα σκαλοπάτια που παν στην λευτεριά». Σε ηλικία 19 ετών ανεβαίνει, με το χαμόγελο στα χείλη, στην αγχόνη και γίνεται αγωνιστικό σύμβολο κι αθάνατος.

Η επέτειος των 70 χρόνων από την έναρξη του απελευθερωτικού μας αγώνα μάς δίνει την ευκαιρία να στρέψουμε το βλέμμα μας στους ήρωες του ’55, και σ’ όλη τη μακρά φάλαγγα των προγόνων μας και να παραδειγματιστούμε από αυτούς. Ιδιαίτερα νιώθουμε αυτή την ανάγκη όσοι ζούμε στον περίγυρο αυτού του χώρου, της Αρχιεπισκοπής, όπου προετοιμάστηκε κι απ΄ όπου καθοδηγήθηκε ο ανεπανάληπτος εκείνος αγώνας.

Οκτώ αιώνες δουλείας και στυγνής τυραννίας -από το 1191-δεν ίσχυσαν να κάμψουν το αδούλωτο φρόνημα των Ελλήνων της Κύπρου. Αντίθετα ήταν οκτώ αιώνες προπαρασκευής που οδήγησαν στο ξέφωτο της 1ης Απριλίου 1955. Οφείλουμε κι εμείς να παραμείνουμε όρθιοι, παρά τα δεινά και τις ταλαιπωρίες της υπερπενηντάχρονης τουρκικής κατοχής και να προετοιμαζόμαστε κατάλληλα. Σ’ εμάς εναποθέτει η Ιστορία το μεγάλο χρέος αλλά και τη μέγιστη τιμή για απελευθέρωση της πατρίδας μας.

Συγχαίροντας τους διοργανωτές αυτής της εκδήλωσης για την πρωτοβουλία τους και όσους παίρνουν μέρος σ’ αυτή , εύχομαι όπως τα μηνύματά της μιλήσουν στην ψυχή μας και ενεργοποιήσουν τη συνείδησή μας.

Κύπρος: Φάρος Πίστης
και Ελευθερίας
Παρασκευή 26 Οκτωβρίου 2025 - 6:00 - 7:30 μ.μ.

Πηγή: Εκκλησία Κύπρου (Στυλιανός Σωτηρίου, Εκκλησιαστικός Επίτροπος Αγίου Γεωργίου Έξω Μετοχίου)